

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 16. 5. 2024 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Vrbíka a přísedících Jitky Bartákové a Bc. Davida Maxmiliána Jagly, MBA,

takto:

Obžalovaný

J.J.,

narozený XXXXX v XXXXX, trvale bytem XXXXX,

je vinen, že

dne 7. 3. 2022 okolo 18:15 hodin, v Brně, na ulici XXXXX, na předzahrádce domu číslo XXXXX, po předchozí vzájemné rozepři udeřil přesně nezjištěným tupým předmětem s dopadovou hranou o délce nejméně 6 cm zezadu shora do temene hlavy svého bratra P.L., narozeného dne XXXXX, kdy tímto jednáním P.L. způsobil krvácející tržnou ránu na vlasové části temene hlavy o délce 6 cm, zhmoždění hlavy a krční páteře, které si vyžádalo lékařské ošetření v Úrazové nemocnici Brno a nutnost nasazení krčního límce, přičemž poškozený byl v důsledku utrpěného zranění omezen v obvyklém způsobu života po dobu jednoho až dvou týdnů,

tedy

jinému úmyslně ublížil na zdraví,

tím spáchal

přechin ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

Podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **8 (osmi) měsíců**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon uloženého trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **15 měsíců**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky se sídlem Orlická 4/2020, Praha 3, IČ: 41197518, škodu ve výši 12 119 Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozenému P.L., nar. XXXXX, bytem XXXXX, bolestné ve výši 13 622,04 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozený P.L. odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

1. Na základě důkazů shromážděných v přípravném řízení a v řízení před soudem, výsledku obžalovaného, svědků, znaleckých posudků a listinných důkazů dospěl soud ke skutkovým zjištěním, jež jsou patrna z výroků tohoto rozsudku.
2. **Obžalovaný J.J.** uvedl, že z obyčejné boule se stal závažný trestný čin. Jeho bratr (dále jen „poškozený“) se ho pokusil zbavit dědictví, a to za aktivního přispění policie a soudu. Byl odsouzen za věc, kterou poškozenému neprovedl a kterou on jako vystudovaný právník zinscenoval, aby získal celé dědictví, ze své nezřízené touhy po majetku a nenávisti k jeho osobě. Poškozený žil zavrženíhodným způsobem života, a proto mu rodiče až na jednu výjimku zakázali užívat rodinný majetek. Poškozený se velmi nehezky choval k otci, kterého nechal 11 dní bez pomoci poté, co byl sám v bytě po mozkové příhodě. Když chtěl obžalovaný se svou matkou otci pomoci, poškozený jím záměrně uváděl falešné skutečnosti. Poté, co se zdálo, že jejich otec zemře, poškozený požadoval, aby spravoval veškerý majetek, což ale obžalovaný s matkou odmítli a navrhli mu, že o otce budou pečovat společně. Tenkrát v nemocnici napadl poškozený obžalovaného, a to útokem na osrdečník a vyvoláním hluku, kdy očekával, že se obžalovaný začne bránit a poškozený to bude vydávat za útok na něho. Od té doby se staral o otce jen obžalovaný, poškozenému se však podařilo matku přesvědčit, aby mu povolila užívání dvou nemovitostí. Obžalovanému ani matce poškozený nijak nepomohl, ale naopak svým jednáním nepřímo a vědomě přispěl ke smrti otce i matky. Z poškozeného měli obrovský strach, a pokud předpokládali jeho výskyt na nějakém objektu, tak tam s matkou chodili společně, což ale ne vždy bylo možné. Toho poškozený zneužil při jedné návštěvě objektu XXXXX, kde obžalovaného napadl, přičemž využil drobného zranění, které si způsobil sám, a vymyslel si útok kladivem. Takto poprvé na obžalovaného svedl něco, co neudělal, ale byl za to pravomocně odsouzen. V té době měl poškozený závažné potíže s alkoholem a obžalovaný má podezření, že to přešlo i k užívání drog, stýkal se i se závadovými osobami. Obžalovaný se velmi bál i kamarádů poškozeného, protože mu vyhrožovali násilím. K poškozenému ale necítí žádnou nenávist. Poškozený dokáže otevřít téměř každý zámek. Dvakrát ho během 90. let přistihl, jak otci krade peníze. Též přistihl dvakrát jednu osobu, o které předpokládá, že patří do party poškozeného, jak se snaží odemknout vysoce zabezpečenou vložku v objektu, ve

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Břenková, DiS.

kterém byl přítomen. Předpokládá, že ho poslal poškozený, aby tam došlo ke střetu a buď k jeho poranění, anebo i usmrcení, popřípadě aby měl na krku obvinění za nepřiměřenou obranu. Z toho objektu mu pak zmizela příprava, kterou chtěl použít na znovuotevření jeho případu. Pro své odsouzení nemá jiné vysvětlení, než je korupce na všech místech, od policie až po Nejvyšší státní zastupitelství. O dědictví po otci obžalovaný přišel rozhodnutím soudu, a to jen z důvodu, že se nedostavil k jednání.

3. Ke dni 7. 3. 2022 obžalovaný uvedl, že byl pravděpodobně někým sledován. Předpokládá, že poškozený byl ve finanční tísní a potřeboval získat peníze z pronájmu a toho by dosáhl jen tak, že by vypudil stávající nájemníky a nastěhoval by si tam své lidi, kteří mu nejen zaplatí, ale pomůžou mu i v boji s obžalovaným. Poškozený proto nechal na objektu XXXXX odpojit elektrický proud a plyn, přestože věděl, že objekt obývají nájemníci, které navíc zastrašoval pohrůzkou násilí a demolicí objektu. S nájemníky, rodinou V., obžalovaný dobrý vztah neměl, protože nemá rád, když jejich rodinné objekty obývá někdo, kdo nepracuje a požívá hodně alkoholu. Dcera paní V. ho upozornila, že uvedeného dne se poškozený pokouší násilím otevřít poštovní schránku, a když se obžalovaný podíval z okna, viděl, že poškozený používá techniku, o které předpokládal, že ji používají zloději. Proto vyšel ven a poškozeného zezadu i zepředu vyfotografoval. Ten ho následně začal pronásledovat a požadoval vymazání snímků. Obžalovaný mu řekl, ať zavolá policii, a utekl před ním do pokoje paní V., kde se nacházely svědkyně P. a M.V. Poškozený se následně začal dobývat dovnitř. Obžalovaný křičel, ať zavolají policii. Ty však omylem vytočily záchranku a předaly telefon obžalovanému, který z obavy předstíral, že mluví s policií, protože se brutalita útoku poškozeného stupňovala. Poškozený v návaznosti na to začal křičet tak, aby to vypadalo, že mu ubližují, že mu drtí nohu či ruku ve dveřích, ale nebyla to pravda. V tu chvíli z horního patra sešel jeden z Ukrajinců, který se domníval, že je někdo napadl, a šel jim na pomoc. Je to silný člověk a poškozený před ním utekl. Jeho jméno obžalovaný nezná a ani neví, kde se zdržuje. Oba Ukrajinci, co bydleli spolu s V. na XXXXX, odjeli asi na Ukrajinu, není s nimi v kontaktu. Pak se poškozený bavil s Ukrajincem, zda tady má povolen pobyt. Obžalovaný si nebyl jist, a proto se mezi ně postavil, a to i za cenu fyzické újmy vůči jeho osobě, která by znovu v projednávaném případě hrála v jeho prospěch. Ukrajince poslal pryč. Poškozený s obžalovaným praštil o verandičku a následoval útok poškozeného pěstí na jeho osrdečník, který mu ale nic neudělal, protože měl na sobě silný prošívaný kabát. Poškozený čekal na jeho násilnou reakci, ta se ale nedostavila. Poškozený pak šel směrem k brance, obžalovaný ho následoval s asi 4 - 5metrovým odstupem. Protože bouchly dveře, obžalovaný řekl „To snad ne!“, což uslyšel poškozený, otočil se a pravděpodobně ve tmě zakopl o obrubník. Když poškozený padal, obžalovaný byl k němu otočený zády, přičemž to, že zakopl, viděl periferním viděním. Tak viděl pouze to, jak poškozený zakopl, samotný pád už neviděl. Poškozený zakopl patrně i v důsledku oslnění displejem svého vlastního telefonu, který se chystal použít. Je jasné, že pokud se k němu poškozený otočil zády, nebál se ho a byl si jistý, že ho nikdy obžalovaný fyzicky nenapadne. Poškozený se dle obžalovaného bát ani nemohl, protože obžalovaný při své výšce 185 cm váží 64 kg, kdy poškozený váží kolem 100 kg. Obžalovaný dále uvádí, že nebyl v žádném psychickém napětí. Poškozený se zlodějským způsobem snažil dostat do schránky, dobýval se do obydlí cizích lidí. Vyfotografování obžalovaným při zavrženíhodném činu řešil poškozený násilím, nikoliv přivoláním policie. Poté, co se obžalovaný vrátil na chodník k brance, viděl poškozeného, jak se válí po zemi v poměrně drahé bundě, a bylo mu jasné, že chce vyřešit danou situaci fingováním napadení. To se potvrdilo, když poškozený vyběhl z branky a dovolával se na ulici pomoci křikem, že je napaden. Obžalovaný pak šel hledat Ukrajince. Nejprve na zastávku XXXXX, následně na zastávku pod ní. Když šel na tzv. zastávku „XXXXX“, viděl poškozeného v rozhovoru s osobou, o které se domníval, že ho sleduje.

4. Celou situaci dle obžalovaného vykonstruoval poškozený, protože se domníval, že přijede policie a on bude mít přímé svědectví od V., které obžalovaný nebude moci ovlivnit. Poškozený využil zranění, které si buď sám způsobil při pádu, anebo které si způsobil sám jiným způsobem. Obžalovaný žádným kamenem poškozeného neudeřil, žádný kámen ani v ruce nedržel. Kdyby chtěl, udělal by to za domem a ne tam, kde je vidělo minimálně 5 lidí, kteří šli kolem. K takovému chování obžalovaný ani neměl motiv. Poškozeného rovněž nepronásledoval, naopak poškozený pronásledoval jeho kvůli fotografiím. Telefon poškozenému nesebral ani nerozbil, ani nevěděl, že by nějaký u sebe měl. Navíc na místě krev nebyla, neboť obžalovaný tam šel na druhý den a nenašel ani kapku. Pátral po předmětu, kterým si mohl poškozený způsobil zranění, a našel schovanou trubku a kladivo, které tam obžalovaný nepřinesl. Myslí si, že to tam někdo nachystal. Soudu obžalovaný nabídl několik verzí vzniku daného zranění. Jednalo se o úder traverzou, pád na schod, pád na obrubník a úmyslné „hlavičkování“ kamene poškozeným.
5. Poškozený má dle něho pravděpodobně na služebně policie na tř. Kpt. Jaroše známé, kteří mu opět pomohou obvinít obžalovaného ze závažného trestného činu ublížení na zdraví. Poškozený obžalovanému několikrát řekl, že dosáhne jeho odsouzení a že to bude pro něho znamenat trest smrti. Jejich spor obžalovaný vnímal jako spor s institucí, která se nechala ovlivnit v jeho neprospěch.
6. Dále obžalovaný uvedl, že má podezření, že bratr trpí psychopatickou poruchou osobnosti. Projevuje se tak, že pro cizí lidi dokáže být nejlepším člověkem na světě, dokáže kouzlem a silou své osobnosti na cizích lidech dosáhnout svých cílů, a dokonce si na tom zakládá speciálně u žen. Obžalovaného má poškozený jako hlavní bod své nenávisti, protože mu neoprávněně zazlíval větší lásku rodičů a že si s nimi lépe rozuměl, rovněž to, že má obžalovaný schopnosti, které poškozený mít nemůže. On poškozeného nevyhledával, vyhýbal se mu. Poškozený vždy přišel za ním a snažil se ho vyprovokovat. Obžalovaný dodal, že poškozený v dospělosti třikrát prokazatelně simuloval otřes mozku a z toho minimálně jednou v úrazové nemocnici, kde má známé mezi sestrami.
7. Rodinu V. kvůli nevhodnému chování vyhodil a čekal na jejich omluvu, která ale neproběhla. Kvůli tomu si myslí, že by se mu mohli mstít zejména vzhledem k vlivu poškozeného.
8. Při výslechu u hlavního líčení obžalovaný v hlavních bodech zopakoval výpověď z přípravného řízení. Dodal, že poškozeného podezřívá, že mu vybírá schránku, a proto i nyní byl obviněn z toho, že si nepřebírá poštu. Poškozený je dle něho problémovým člověkem, který kradl otcí peníze i dědictví po dědovi, nicméně má vynikající paměť a inteligenci. Dále obžalovaný napadal předchozí nespravedlivé odsouzení. Snažil se, aby řízení bylo obnoveno, neboť měl k dispozici nové informace, kterými by bylo prokázáno, že poškozený lhal, dokonce mohl být stíhán i za trestný čin křivé výpovědi. Za pomoci lži se poškozený chtěl dostat k dědictví obžalovaného po rodičích. Dle obžalovaného má celé dědictví hodnotu kolem 100 mil. Kč. Poškozený potřebuje, aby byl obžalovaný nyní co nejdříve odsouzen, aby nemohl podat žádost o obnovu řízení. Nikdy poškozenému nevyhrožoval vystřelením mozku. Stalo se to jinak, poškozený vyhrožoval obžalovanému a on si z toho dělal legraci.
9. Když viděl z okna poškozeného, jak mu násilím otevírá schránku, vyfotil ho s tím, že počítal z jeho strany s problémy, a proto vzal paní V. jako svědkyni, aby viděla, kdo na koho zaútočí a jaká bude slovní rozepře. Poškozený dle něho věděl, že se obžalovaný nachází v objektu, neboť ho sledoval jeho „kumpán“. Bylo podezřelé, že poškozenému trvalo příliš dlouhou dobu, než schránku otevřel, jelikož je specialista na otevírání zámků. Proto si myslí, že ho poškozený chtěl

pouze vyprovokovat. Navíc rozporuje i výpověď poškozeného ohledně nástrojů, které k tomu použil, tedy francouzský klíč a špičaté kladivo.

10. Ke stíhanému skutku dále uvedl, že ho nespáchal, je to dle jeho slov nesmysl. Nebude útočit na svého bratra takovým hloupým způsobem a na takovém místě. V tomto případě byl jistěn dvěma prostředky, jednak ze strany paní V. a jednak ze strany audionahrávky, takže se odvážil za poškozeným jít. Jediná slovní rozepře byla ta, že poškozený chtěl, aby fotodokumentaci obžalovaný smazal. Slovní spor to ale nebyl, protože poškozený na něho zaútočil, snažil se rukou naznačit útok nebo podobně, obžalovaný se ale vyprovokovat nedal. Poškozený ho proto chytil za vousy a tahal ho za ně. Na to obžalovaný reagovat už musel, protože ho to bolelo. Reagoval tak, že mu pouze odhodil ruku a ustupoval. Druhá fotografie, kterou pořídil obžalovaný, zachycuje to, jak ho poškozený pronásleduje až do domu, do pokoje paní V.. Tam se poškozený chtěl dostat tak, že rozrazí dveře, čímž by se dopustil trestného činu porušování domovní svobody. To se mu ale nepodařilo, protože tam měl obžalovaný nohu. Tak tam pouze vsunul nohu i on a začal se tam dobývat vehementněji. Obžalovaný řekl V., ať zavolají policii. Když to poškozený slyšel, začal křičet, že mu hmoždí nohu. To byla pravda až na to, že mu hmoždili botu a ne nohu. Dcera paní V. nezavolala policii, ale záchranku, to obžalovaný nevěděl. Podala mu mobil, ze kterého volala. V tom domě bydleli ještě Ukrajinci. Ti když to viděli, si mysleli, že jsou v domě zloději. Jeden z těch Ukrajinců seběhl dolů, ale obžalovaný nechtěl, aby se to mezi ním a poškozeným vyhrotilo, protože nevěděl, zda nemá poškozený u sebe zbraň. Poškozený před Ukrajincem utekl. Došlo mezi nimi ke slovní rozepři, poškozený Ukrajinci vyhrožoval policií. Obžalovaný si stoupl mezi ně a Ukrajince poslal pryč, protože jim ze strany poškozeného hrozilo nebezpečí. Poškozený obžalovaného pak udeřil a narazil na verandičku. Když poškozený odcházel pryč a měly bouchnout ty dveře, otočil se, zakopl o obrubník, obrubník spadl, poškozený udělal dva kroky dozadu, jenomže ho gravitace táhla dál, což nevyrovnal a napadl na schody, protože byla tma. Tento děj způsobil roztržení jeho hlavy a také vysvětluje, proč jeho zranění je pouze povrchové. Obžalovaný dále operuje s dalšími možnými verzemi. Jednou z nich je, že po tom, co poškozený upadl, si sáhl na hlavu a zjistil, že tam nemá moc velkou ránu, a tak vzal kámen a udeřil sám sebe, aby rána byla větší.
11. Policejní vyšetřovatelka ho v přípravném řízení osočovala a vyhrožovala mu. Námitky měl i vůči předsedovi senátu 90 T z Městského soudu v Brně, neboť se setkal s verzí, že část majetku skončila u něho.
12. Obžalovaný dále namítal, že v přípravném řízení nebyla provedena analýza toho, jak se úder kamenem projevuje na vědomí člověka. Pokud totiž poškozený dostal takovou ránu, musel mít rozostřené vnímání. Přesto si byl schopen ten kámen s jistotou pamatovat. Dle obžalovaného jej už měl připravený dopředu. Kameny, které by byly k použití, se na místě činu dle obžalovaného nevyskytují, a pokud ano, tak nebyly v dosahu. Pokud by je použil, nacházely by se na místě stopy, které ale nebyly nalezeny. Kameny, kterými by to zranění mohlo být způsobeno, jsou vepředu. Na ty ale nedosáhl. Pak vzadu, s těmi ale nebylo hýbáno. Není vyloučeno, že to udělala jiná osoba. Obžalovaný má problém se zády, a kdyby se zaklonil pro kámen dozadu, silně by to pocítil. Navíc se v obžalobě píše o „menším kamenu“, ale v zídce jsou pouze velké a bylo by vidět, že tam nějaký chybí. Mohl si vzít kámen u popelnice, ale ty jsou zase moc malé.
13. Také nedává smysl, že pokud rána měla přijít zezadu, poškozený vypovídá, že viděl, odkud byla rána vedena a jakým kamenem. Takový popis způsobu útoku je nemožný, neboť je zřejmé, že by se poškozený ohlédl, když by za ním někdo běžel. Navíc se obžalovaný zabýval pasivní balistikou a dobře ví, že zranění zezadu nejsou tolik problematická proto, že páteř je stavěná tak, aby tzv. kyvem dopředným absorbovala spoustu energie. Při úderu dojde též ke sklonění

hlavy, takže tam dochází i ke smeknutí. Nejchoulostivější je spánek, tudíž pokud by chtěl poškozenému způsobit to, co mu je teď kladeno za vinu, neútočil by zezadu, ale útočil by zboku na spánek. Popsaný útok nebyl vedený tak, aby způsobil vážnou újmu. Z toho důvodu obžalovaný trvá na provedení rekonstrukce. Pokud by poškozenému dal někdo ránu zezadu, padal by dopředu, ne na kolena, také by nepadal do boku. K této skutečnosti žádal o provedení zkoušky z biomechaniky. Pokud by chtěl poškozenému skutečně ublížit, nemířil by zezadu, ale buď zboku, nebo na kolena, tam to bolí ze všeho nejvíc, a nadto by útok i opakoval, což se ale nestalo. Dle obžalovaného to celé nedává smysl. Přes klečícího člověka nemohl spadnout, protože to by mu musel spadnout na záda, to je dle něho nesmysl. Poškozený neklesl na kolena a potom do boku, to není možné. Pokud by přes něho skutečně přepadl, pak by ale poškozený nemohl vstát a začít utíkat. Navíc byla zavřená branka. Poškozený pak utíkal. Obžalovaný vyšel ven, a když byl zhruba na křižovatce mezi XXXXX a XXXXX, poškozený za ním vyběhl a postavil se před souseda. Před jeho domem začal křičet o pomoc, že je zraněný, obžalovaný ale žádné zranění neviděl. Když poškozený křičel, šla za ním nějaká paní z ulice, která tam bydlí a které obžalovaný řekl, že poškozenému se nic nestalo, pouze tak blbne. Tehdy mohl poškozený utéct na autobus, který tam právě dorazil. Poškozený tam poté, co sebou praštil o zem, seděl na zídce s kameny, nejevil známky zranění, obžalovaný si nevšiml ani žádné krve. To obžalovaný považuje za velmi zvláštní, neboť i kdyby rána moc nekrvácela, zůstalo by na chodníku po tom, co padal na bok, aspoň pár kapek krve.

14. Poškozený se pak vrátil k objektu a křičel, že je zraněný, ale nikdo mu neotevřel. Obžalovaný šel hledat Ukrajince. Pak už jen viděl, jak si poškozený povídá s člověkem, o kterém se domníval, že obžalovaného sleduje. Nikoho nezajímalo, kde si poškozený setřel krev z rukou. Pan S. mu řekl, že poškozeného obvazoval a měl krev už zaschlou. K údajnému přelézání branky obžalovaný uvedl, že se to nemohlo stát, jak popisuje poškozený, neboť měl problémy se zády. Navíc není zřejmé, proč by to dělal, když by si mohl branku otevřít. Poukázal na skutečnost, že někdo manipuloval s důkazy tím, že vyměnil zámkový mechanismus na brance.
15. Obžalovaný neví, proč by měl chtít poškozeného zranit, když ustál daleko horší případy v předchozích situacích. Navíc na místě, kde chodí lidé a směřuje tam několik oken. Prošlo minimálně 5 lidí, které měla policie vyslechnout, ale neučinila tak. Pouze od nich sháněli důkazy, že obžalovaný na poškozeného nadával, to ale nikdy nedělal.
16. Obžalovaný dále konstatoval, že z rozbitého mobilu zůstanou stopy. Střepy ale policie nenašla, i když na tuto skutečnost upozorňoval. Poškozený tvrdí, že mu obžalovaný rozbil mobil. Nebylo ale prokázáno, že by ten mobil na místě činu vůbec měl. Navíc byl mobil poškozeného vypnut za rohem domu už v momentě, kdy tam poškozený směřoval. Nedává smysl ani to, že by ho obžalovaný rozbíjel, když by tam mohl najít důkazy proti poškozenému.
17. Slovní spojení „Chcípni, ty kurvo“ poškozenému mohl říct, ale pouze v situaci, kdy mu poškozený vyhrožoval vřelou vodou, a to bylo v minulosti. Vyloučil, že by to poškozenému řekl v nyní projednávaném případě.
18. Obžalovaný k poškozenému dále uvedl, že ho připravil o velkou finanční sumu, kterou mu rodiče zanechali na vyřešení soudních sporů. To se stalo poté, co měl v ruce policejní výpověď, kde bylo určeno, že obžalovaný bude znovu stíháný pro těžký trestný čin a že to bude vyšetřovat krajská kriminálka, tedy policisté z oddělení na třídě Kpt. Jaroše, kteří přestoupili na krajskou kriminálku na Kounicové a se kterými se poškozený zná. Dokonce mu V. v nestřeženém okamžiku řekli, že jim někdo nabízel 80 000 Kč za výpověď.

19. Proti činnosti policie obžalovaný namítal, že pokud měl poškozený padnout na kolena, není důvod, proč si policie znovu nevyžádala kalhoty ani jeho další oděv. Kdyby došlo k těžkému ublížení na zdraví, muselo by dojít minimálně ke ztrátě ovládací schopnosti těla, a to by padlo na zem. Poškozený uvedl, že padl na kolena na beton, ale pokud by to byla pravda, projevilo by se to na nich, měl by je odřené a na kalhotách by měl krev. Poškozený ale následně běhal po ulici a neměl s koleny sebemenší problém.
20. Dále požaduje provést novou rekonstrukci, neboť ta, co provedena byla, trpí vážnými vadami, například tím, že vybrali špatného figuranta. Též požaduje, aby byla předložena zdravotní dokumentace poškozeného, především snímek z CT, na kterém je jasně znázorněno, že neutrpěl takové zranění, které by patřilo do kategorie středních zranění. Na CT by bylo jasně vidět, zda mikroporanění v krční oblasti byla nebo ne, jelikož si to poškozený mohl vymyslet. Dále požaduje záznam ze záchranné služby.
21. Namítal, že žádal policii, aby zadokumentovala, že na kamenech žádná hlína není. Co se týká provedené rekonstrukce, ze které vycházel i znalec, u figuranta je problém věk. Je mu 19 let, avšak obžalovaný je starý na to, aby skákal přes plot. Navíc měl figurant akrobatické parkourové schopnosti. Branku bylo možno velmi lehce otevřít a s ohledem na to neměl obžalovaný sebemenší důvod provádět na místě akrobacii, navíc v noci. Ke kamenům uvedl, že celou zídku tvoří kameny z říčního vápence, ty jsou oválné a mají zaoblenou hranu, velmi špatně by se s nimi sekalo do hlavy, spíš by udělaly bouli.
22. **Poškozený P.L.** uvedl, že si obžalovaný do domu na XXXXX nastěhoval rodinu V.. Protože paní V. nesouhlasila s návrhem poškozeného, aby si na sebe přepsala energie, poškozený nechal energie odpojit. Vodu odpojily Brněnské vodárny a kanalizace, protože ji nikdo neplatil. Dne 7. 3. 2022 se potřeboval podívat do schránky proto, že předtím asi v listopadu 2022 našel ve schránce výzvu od společnosti E.ON, že v domě probíhá neoprávněně odběr elektřiny. Měl tam sraz s technikem, technik odpojil elektroměr, sepsal protokol, kde konstatoval šest závad a divil se, že dům ještě nevyhořel. Když technik odjel, poškozený si všiml, že je ve schránce nějaká pošta, ale byla zamčená malým zámečkem, proto se rozhodl se tam vrátit a schránku vybrat. Odpoledne se dostavil s kladívkem a malým francouzským klíčem a snažil se zámeček demontovat. Obžalovaný se vůči tomu ohradil a paní V. křičela, ať jej od tam obžalovaný okamžitě vyhodí. Poté cítil, jak jej obžalovaný zezadu bleskem vyfotil. Poškozený nesouhlasil s tím, aby si pořizoval jeho fotografie, došlo ke žduchání. Paní V. se zeptala, zdali má volat policii, a obžalovaný řekl, ať to udělá. Šla do domu a poškozený se s obžalovaným na místě ještě dohadoval, načež obžalovaný odešel do domu a poškozený šel za ním. V přízemí, kde bydlí v bytě V., nechal obžalovaný otevřené dveře, ze kterých se díval, jestli poškozený jde. On mu stihl dát do přivřených dveří nohu. Obžalovaný mu nohu skřípl, poškozený zařval bolestí. Říkali, že volají policii. Pak slyšel, že zřejmě dcera paní V. něco hlásí do telefonu, tak se rozhodl, že je zbytečné na místě vyvolávat konflikt. Proto vyšel před dům, kde stáli dva muži, kteří mluvili ruskojazyčným přízvukem, ptal se jich, zda mají v místě nějaké užívací právo. Řekli mu, že je tam nechala bydlet maminka. Pak přišel obžalovaný a začal se jich zastávat, že tam bydlí už dlouho. Poškozený po nich chtěl nějaký doklad totožnosti, neboť je správcem pozůstalosti. Jeden začal z místa odcházet a poškozený chtěl zavolat policii, aby ho ztotožnila. Když muž slyšel, že poškozený mluví o policii, přidal do kroku a zmizel opačným směrem, než je prodejna Tesco. Poškozený šel za ním a nahlas konstatoval, že vytáčí linku 158. Když na telefonu vytácel policii a byl k obžalovanému zády, dostal silnou ránu do hlavy, až se mu zatmělo před očima. Spadl na kolena, podíval se nejdřív nahoru, co se stalo, a viděl nad sebou obžalovaného, který držel v ruce kámen. Napřáhl se a přes zaťaté zuby říkal: „Chcípni, ty kurvo“. Poškozený chtěl instinktivně zvednout ruce, ale zjistil, že rukama nemůže hýbat. V té chvíli se nějak instinktivně zaklonil a obžalovaný tu ránu, kterou zřejmě směřoval na temeno poškozeného hlavy,

promáchl. Setrvačností spadl před poškozeného na břicho. Poškozený najednou zjistil, že běží směrem ven z branky ke křižovatce ulic XXXXX a XXXXX. Obžalovaný se za ním vyřítil s kamenem v ruce a volal něco v tom smyslu, ať se z toho majetku zadusí. Poškozený doběhl až na křižovatku, tam chodili lidé, tak obžalovaný pronásledování zanechal a vrátil se zpět do domu. Poškozený si sáhl na hlavu a zjistil, že má celou ruku od krve. Udělalo se mu špatně a rozhodl se zavolat si záchranku. Začal hledat telefon a vzpomněl si, že mu asi vypadl při úderu, tak se pomalu vracel k domu a tam viděl obžalovaného, jak tím kamenem tlouče do země. Napadlo jej, že rozbíjí telefon, asi proto, aby si poškozený nemohl nic natočit nebo si zavolat záchranku. Pak se obžalovaný vrátil zpátky do domu. Poškozený šel brankou a udělal pár kroků, když se obžalovaný najednou vyřítil zpoza verandy a měl v ruce znovu nějaký kámen. Poškozený neví, zda to byl ten stejný, nebo větší či menší. Opět začal poškozeného honit, ale on stihl zavřít branku. Obžalovaný zůstal za brankou a začal ji přelézat, poškozený začal ustupovat. Obžalovaný za pomoci popelnice a kamenů přeskočil branku a opět jej začal pronásledovat. Poškozený znovu doběhl na křižovatku ulic XXXXX a XXXXX, kde byli opět nějakí lidé, poté šel a zazvonil na pana B., který mu neotevřel. Tak šel za panem S. na adresu XXXXX. Pouze věděl, že tam mají bydlet S., ale dosud je neznal. Otevřel svědek S. a zeptal se, co se děje. Poškozený mu řekl, že jej bratr napadl kamenem do hlavy, a požádal jej, zda by přivolal záchranku. On jej pozval dovnitř, umyl mu ránu a přivolal záchranku. Jako první přijela policie, potom záchranka. Ta jej odvezla do Úrazové nemocnice, kde absolvoval CT vyšetření a sešití rány na hlavě. Svědka S. požádal, aby prozvonil jeho telefonní číslo. Z historie pohybu jeho mobilního telefonu na účtu Google zjistil, že naposledy bylo zařízení zachyceno dne 7. 3. 2022 v 17:44 hodin až 18:02 hodin na adrese XXXXX. Svědka S. viděl poškozený poprvé v den incidentu v souvislosti s ošetřením. Později se ho poškozený ptal, zda byl na policii, také se ho ptal, jaký má vztah s rodinou V., zajímalo jej, jak tam žije.

23. Po úderu do hlavy do okamžiku, než se dostal ke svědku S., mohlo uplynout zhruba pět minut. Kámen, který obžalovaný držel nad hlavou a chtěl ho s ním udeřit, měl tak 20 cm (v přípravném řízení uvedl kámen o délce 20 cm, šířce 13 cm a výšce 10–12 cm s tím, že je to odhad). Mohl ho vzít ze zídky, která je naskládána z kamenů. Myslí si, že úder do hlavy viděl ten druhý Ukrajinec, který neodešel pryč. Když dostal ránu do hlavy, spadl na obě kolena. Zůstal klečet a podíval se nahoru, odkud na něj útočil bratr. Poškozený měl na nohou černé tepláky, v důsledku pádu na kolena byly špinavé, zda měl zraněná kolena, si nepamatuje. Ránu dostal v okamžiku, kdy se na telefonu snažil vytočit číslo policie. Telefon mu asi vypadl z ruky, když ho šel hledat, už ho nenašel. Ptal se i V., ti ho též nenašli. Dne 8. 3. si zažádal o novou SIM kartu se stejným číslem. Na výzvu policie vybral ze zídky jeden z kamenů, který se nejvíce podobal tomu, kterým na něj obžalovaný zaútočil. Původní kámen to nebyl, ten se ztratil. Na místě nebyly žádné krevní stopy z jeho zranění, krev měl jenom na bundě, kterou vydal policii. Druhý úder kamenem se mu obžalovaný chystal dát tak, že kámen držel v rukách nad hlavou. K popisu kamene uvedl, že byl šedé barvy. K mobilnímu telefonu uvedl, že se jednalo o telefon značky Xiaomi Redmi 10, černý v gumovém obalu. Poškozený měří 185 cm a váží 90 kg. Dva týdny byl v pracovní neschopnosti. V době výslechu na policii rehabilitoval s krční páteří, neboť úrazem došlo k omezení pohybu hlavou do stran i k omezení předklonu a úklonu. Od doby úrazu poškozený trpí migrénami. Poškozený je v evidenci uchazečů o zaměstnání, dříve se živil překladatelstvím.
24. Po smrti jejich otce se měli s obžalovaným o nemovitost na XXXXX starat společně. Probíhá však spor o dědické právo, neboť jeho bratr ho byl nepravomocně zbaven v souvislosti s odsouzením za napadení poškozeného kladivem z roku 2012. S bratrem se v minulosti moc nevidali. Když bylo bratrovi 18 a poškozenému 13 let, napadl bratr otce a potom zmizel v Praze. Později se občas potkali u matky, vztah mezi nimi byl ale cizí. Poté, co jej obžalovaný v minulosti napadl, mluvil obžalovaný tak dlouho do jejich matky, až mu uvěřila, že to neudělal,

a naopak přerušila kontakt s poškozeným. V době napadení byla v nemovitosti na XXXXX paní V., později tam viděl i jejího syna. Dále tam viděl dva Ukrajince, ty tam viděl poprvé a naposledy. Jeho napadení mohl vidět někdo z protějšího domu na adrese XXXXX. S obžalovaným od napadení z roku 2012 vůbec nekomunikuje. Obžalovaný se mu snaží vyhrožovat, bylo to i na začátku roku 2014. S bratrem se nestýká. Pokud se má společně starat o nemovitost, měla by být schránka přístupná i pro něj. Předtím se ve schránce nacházelo oznámení o demontáži elektroměru. Když se snažil dostat do bytu paní V., strčil tam pouze nohu, protože chtěl, aby obžalovaný vyšel z bytu a fotku smazal. Poté, co jej bratr napadl v roce 2012, si poškozený změnil příjmení. Nechce mít stejné jako obžalovaný. Zjistil, že SIPO z adresy XXXXX odchází z účtu jejich zemřelého otce. Neví, kde se nacházel obžalovaný v okamžiku, kdy se snažil poškozený zavolat na linku 158. Kámen, který poškozený popsal, podle něj pochází ze zídky, kde jsou na sebe naskládané kameny. Ochrnutí trvalo jen krátce, potom už mohl běžet. Prsty jej ale brní pořád. Obžalovaný napadl v 18 letech jejich otce, bylo to asi v roce 1996. Také kdysi napadl učitelku, kterou prý shodil ze schodů. Když obžalovaný fyzicky napadl otce, byl poškozený na otcově straně a stejně tak na matčině. Obžalovaný pak bydlel v Praze, kde něco studoval. Obžalovaný se s otcem nestýkal vůbec, s poškozeným také ne. Když otce postihla v roce 2011 mozková mrtvice, obžalovaný projevil zájem se o něj starat. Od matky poškozený ví, že fakticky péči o otce zajišťovala ona. Pak obžalovaný zjistil, že otec pronajímá nějaké nemovitosti. V domě na XXXXX bydleli nějakí studenti. Obžalovaný šel za studenty a chtěl po nich, aby mu platili nájemné na ruku. Do té doby hradili otcí na bankovní účet. Když toto odmítli, obžalovaný jim postupně vypnul plyn a znemožnil bydlení, až se odstěhovali. Do domu si pak nastěhoval vlastní nájemníky. Matka poškozenému říkala, že obžalovaný je do noci na internetu nebo si čte nebo se dívá na televizi. Vstával kolem oběda a jeho péče o otce byla špatná. Poškozený tehdy rekonstruoval byt, a proto se přestěhoval do domu na XXXXX. Obžalovanému se to nelíbilo, tak jej tam fyzicky napadl, za což byl odsouzen. V roce 2014 poškozenému vyhrožoval, že pokud se přiblíží k otcí, ustřelí mu hlavu. V roce 1995 nebo 1996 obžalovaný udeřil poškozeného nějakým trámekem zezadu do hlavy a on byl sedm dní v nemocnici na pozorování. Rodiče poškozeného nakonec přemluvili, aby odepřel souhlas s trestním stíháním, takže se věc dál neřešila. Z důvodu napadení poškozeného v roce 2014 byl obžalovaný vyloučen z dědictví po otcí. Kromě sporu o dědictví podal žalobu na svého bratra proto, že mu zatajil úmrtí matky i konání pohřbu, čímž mu znemožnil účast na něm. Požadoval finanční satisfakci. V době, kdy matka zemřela, bydlel poškozený v Brně. Matka zemřela v nemocnici, o její hospitalizaci nevěděl. S matkou se viděl naposledy v roce 2019, zemřela v prosinci 2020. Když ji naposledy viděl, seděla na předzahrádce a poškozený šel kolem s přítelkyní. K péči o otce uvedl, že jej obžalovaný s matkou převezli bez jeho vědomí do bytu matky, kde se o něj společně starali. S otcem se viděl naposledy v roce 2015, když ležel v nemocnici. Tam se potkal s obžalovaným a matkou, obžalovaný mu začal hrozit, a proto návštěvu rychle ukončil. Poté poškozený kontaktoval Bílý kruh bezpečí. Ještě byl za přítomnosti policisty v bytě, kde otec ležel. Byl v dost zuboženém stavu. Obžalovaný ani matka se o něj nestarali. Od roku 2016 do roku 2019, kdy otec zemřel, se s ním poškozený neviděl. Bylo to proto, že podával návrh, aby byl otcí ustanoven opatrovníkem, ale řízení se nestihlo dokončit, protože zemřel. Učinil tak z důvodu, že péči obžalovaného a matky považoval za nedostatečnou. Pokud by se stal opatrovníkem svého otce, znamenalo by to úplně jiný přístup. Myslel si, že obžalovaný bude respektovat úřední rozhodnutí a umožní mu se o otce starat. Pokud by se stal opatrovníkem, podíval by se, v jakém stavu otec je, a podle toho by postupoval. Poté by ho vzal k sobě do bytu. Bez úředního rozhodnutí se bál otce navštívit. Dědictví po matce, která zemřela v roce 2020, se stále projednává. Obžalovaný podal žalobu na určení, že je účastníkem dědického řízení. Dohoda s bratrem ohledně dědictví není absolutně možná. Poškozený nechává na soudech, jak to dopadne. O smrti svého otce se poškozený dozvěděl až od notáře, když byl pozvaný na předběžné šetření. U notáře zjistil, že tam před ním byl obžalovaný s matkou, tehdy už notář věděl o obžalovaného dědické nezpůsobilosti. Nemyslí

si, že by dědictví mělo hodnotu 100 mil. Kč, jak tvrdí obžalovaný. Poškozeného vydělala matka, což zjistil až z notářského spisu. V rámci řízení o odškodnění z důvodu zatajení úmrtí matky se obžalovaný v jednací síni choval natolik agresivně, že byl vykázán soudkyní z jednací síně.

25. **Svěddek R.S.** uvedl, že ve večerních hodinách uslyšel zvonění ve svém bydlíšti. Na jeho zavolání se mu od branky ozval poškozený, sdělil mu, že je zraněný, že jej napadl jeho bratr. Uvedl, že již 10 minut chodí po sousedech a marně doufá, že mu někdo otevře. Poškozeného usadil na židli na verandě a všiml si, že mu z temene hlavy teče krev. Viděl ránu o délce cca 7 cm, krev byla již zaschlá a rána zatvrdlá. Poškozený uvedl, že jej bratr napadl kamenem někde v prostoru za brankou domu č. p. XXXXX na ulici XXXXX. Má za to, že poškozený uváděl, že měl u sebe mobilní telefon, který mu obžalovaný rozbil kamenem a zahodil, a proto si nemohl zavolat pomoc. U hlavního líčení svědek dodal, že obžalovaný bydlel s matkou a otcem na adrese XXXXX a staral se o otce i matku. Poškozeného do popsané návštěvy neznal vůbec. K chování poškozeného v době, kdy čekal na záchranku, uvedl, že byl uklidněný. Poškozený si stěžoval na bolest hlavy. Svědkovi se nezdá, že by měl závratě nebo se neudržel na nohou. Pokud by svědek dostal v nějaké hádce kamenem, myslí si, že by se choval zmateněji, byl by rozklepaný. Z chování záchranářů, kteří ošetřovali poškozeného, měl dojem, že si od poškozeného udržovali odstup. Jeho zranění nezpochybňovali, ale empaticky se nechovali. Neví, zda lékaři věděli, že jedou právě pro poškozeného. Poškozený si na bolesti kolenou nestěžoval, ohledně rukou se svědek nedokáže vyjádřit. Před tím, než na něj poškozený zazvonil, o probíhajícím konfliktu nic netušil. Myslí si, že útoku předcházela nějaká hádka. Nedokáže posoudit, zdali zranění bylo součástí déle trvajícího útoku. Někdo mu říkal, že se na místě rozbil telefon, mohl to říkat poškozený. Nedokáže říct, zdali poškozený hledal telefon. Poškozený nechtěl po svědkovi, aby jej prozvonil. Záchranku volal svědek. Dotaz obžalovaného na to, jak svědek vnímal celou událost, chápal tak, že obžalovaný je součástí nějakého sporu a snaží se zjistit, jak tu věc vidí někdo jiný. Z jeho dotazu se nedalo dovodit, kdo poškozenému zranění způsobil. Nepřemýšlel o tom, odkud obžalovaný o zranění věděl. Poškozenému věřil, že zranění pochází od obžalovaného, neboť vztahy mezi jednou částí rodiny (za kterou pokládá obžalovaného, jeho matku a otce) a poškozeným s druhou částí rodiny, která žije v Německu, považuje za napjaté. S obžalovaným se svědek zná více než 10 let a mají spolu dobré vztahy. Poškozeného viděl ten večer poprvé.
26. **Svědčyně P. V.**, dcera svědkyně M. V., uvedla, že na ulici XXXXX bydlí asi 10 let, nájem platí v hotovosti do ruky obžalovanému. Poškozený v nemovitosti vypnul dne 17. 2. 2022 plyn a vodu a topení dne 7. 3. 2022. Proč to udělal, jí nevysvětlil. Za nájem však nedlužili. Nejprve dne 7. 3. 2022 přijel elektrikář, že chce odpojit elektrinu, ale nepustili ho dovnitř. Za hodinu přijel s poškozeným, ten ho vpustil a on vše odpojil. Obžalovaný tam v tu dobu nebyl, přišel až kolem sedmnácté hodiny, poškozený přišel po něm. Když obžalovanému řekli o odpojení elektriny, nereagoval na to. Všiml si, že poškozený se snaží vypáčit zámek u branky nějakým paklíčem nebo něčím podobným. Potom obžalovaný vyšel společně s její matkou ven se podívat, co tam poškozený dělá. Obžalovaný si vyfotil, jak poškozený páčí schránku, a on požadoval, ať to smaže. Pak poškozený zatahal obžalovaného za vousy a poté obžalovaný utekl s její matkou do pokoje, kde se snažili zavřít dveře. Poškozený však strčil do dveří nohu. Potom chtěla zavolat policii, ale zavolala omylem záchranou službu. Poškozeného pak odvážela sanitka, ale neví, kdo mu zranění způsobil. Když šel obžalovaný fotit poškozeného ke schránce, vzal si její matku patrně jako svědku. Výzvu ke smazání fotografie stejně jako tahání za vousy obžalovaného ví z doslechu, neviděla to. Na vlastní oči viděla, až jak poškozený křičel, že je zraněný, také viděla nohu poškozeného ve dveřích pokoje. Neví, proč se snažil dostat dovnitř. Když se poškozený dobýval do pokoje, ptal se u toho, kdo tam bydlí. Svědkyně měla na užívání pokoje uzavřenou nájemní smlouvu s rodiči obžalovaného. Policii volala až poté, co se obžalovaného zeptala, zda tak má učinit, a on uvedl, že ano. Poté, co omylem zavolala na

záchrannou službu, poškozený dobrovolně odešel. S poškozeným se ve dveřích přetlačoval obžalovaný a její matka. Dveře se nakonec podařilo zavřít. Obžalovaný jí přišel klidný, nenadával, nic neříkal. Z bytu pak odešel asi proto, že si potřeboval něco vyřídit. Zvenčí poté, co obžalovaný z bytu odešel, konflikt neslyšela. To, že se obžalovaný popral s poškozeným, ví od své matky. Ta viděla, jak ho poškozený zatahal za vousy předtím, než utekli do pokoje. Později na místo přijela policie, která hledala krev, telefon a kámen. U poškozeného ten den telefon neviděla. Ptali se souseda S. a ten jim řekl, že měl poškozený na hlavě 15 cm dlouhou jizvu. S obžalovaným ani s poškozeným svědkyně po události nemluvila. Uvedeného večera se v domě žádní Ukrajinci nepohybovali. V tu dobu už tam nebydleli. K povaze obžalovaného se vyjádřit nedokáže, choval se vždy slušně. Svědkyně má za to, že poškozený volal, že je zraněný, ještě předtím, než se s obžalovaným popral. Celá událost jí přišla běžná. Záchránce neřekla, že má přijet na místo, jen říkala, že potřebuje pomoci, že se k nim někdo dobývá. Podle její matky si potyčku s obžalovaným začal poškozený.

27. **Svědkyně M.V.** uvedla, že dne 7. 3. 2022 přijel poškozený s elektrikářem, aby odpojil elektroměr. Následně poškozený zamknul koupelnu, dva pokoje a kuchyň. Na základě zprávy, kterou napsala obžalovanému, se tento na místo dostavil v 17 hodin. O půl hodiny později se na místo dostavil poškozený, který se kleštěmi pokoušel otevřít poštovní schránku. Toho si všimla dcera svědkyně a oznámila to obžalovanému. Ten následně vyšel ven a požádal svědkyni, aby šla s ním. Když přišli k brance, obžalovaný se poškozeného zeptal, co tam dělá, a vyfotil si jej. Poškozený do něj poté strčil. Začali se hádat, svědkyně utekla do domu a obžalovaný běžel za ní. Poškozený přiběhl ke dveřím pokoje, strčil do nich nohu. Svědkyně a obžalovaný se poškozeného snažili vytlačit, on na ně křičel, že mu přitlačili nohu mezi práh a dveře. Poté, co se jim poškozeného podařilo vytlačit, zamknula dveře a byl klid. Obžalovaný pak vyšel ven. Neví však, co se dělo, neboť seděla na posteli a vzpomínala se z incidentu. Její dcera P. jí sdělila, že poškozený skákal od branky k brance a křičel, že je zraněný, aby mu někdo pomohl. Svědkyně slyšela pouze volání: „Pomoc, jsem zraněný!“ zhruba po 18:30 hodin, viděla, že na místo přijeli policisté a sanitka. Policii zkoušela přivolat dcera z jejího telefonu, avšak místo policie omylem zavolala záchrannou službu. Svědkyně uvedla, že obžalovaného zná již osm let a pronajímá si od něj pokoj na adrese XXXXX. Tam bydlí se svojí dcerou P. a synem. Nájem platí obžalovanému. K obžalovanému dále sdělila, že je náladový, někdy je milý a někdy je vulgární. Nájem mu platí z ruky do ruky ve výši 3 000 Kč měsíčně. Poté, co obžalovaný poškozeného vyfotil, jak páčí schránku, se poškozený rozzlobil a chytl obžalovaného za vousy. Poškozená se lekla a utíkala domů. Obžalovaný běžel s ní, ale poškozený je pronásledoval. Podařilo se jim vytlačit ho ze dveří a zamknout. Od té doby poškozeného neviděla. Když dcera volala policii, omylem vytočila záchranku. Dcera volala na policii proto, že je poškozený napadl, a že napadl obžalovaného. Chtěli, aby poškozeného chytili, že jim ublížil. Doslechla se, že poškozený měl vzadu rozbitou hlavu. Když přijela policie, dobrovolně s nimi prohledávala zahradu, kameny, nikde nenašli krev. Policie přijela asi pět minut poté, co obžalovaný odešel z bytu. Hlídka prohlížela baterkami zahradu. Jeden z policistů byl u sousedů a pak tvrdil, že měl poškozený zraněnou hlavu a že mu to měl udělat obžalovaný na dvoře na chodníku. Nikde ale nenašli ani kapku. V tu chvíli tam obžalovaný nebyl. V době konfliktu v domě už Ukrajinci nebydleli. V rámci konfliktu u schránky se obžalovaný ptal poškozeného, co tam dělá a poškozený jej poté chytl za vousy. Pokud v přípravném řízení uvedla, že poškozený do obžalovaného strčil a obžalovaný mu to oplatil, bylo to proto, že měla úraz hlavy a má výpadky paměti. Na policii se spletla, došlo pouze k zatahání za vousy. Když dcera omylem vytočila záchranku, obžalovaný měl v ruce telefon a něco do něj mluvil. Ten mu podala dcera. Obžalovaný bydlel s rodiči a staral se o svého nemocného otce. Toho vozil mimo jiné na zahradu na sluníčko, byl na vozíku. Když otec obžalovaného zemřel, staral se obžalovaný o matku. Násilí u poštovní schránky bylo jednostranné, poškozený tahal obžalovaného za vousy. Chtěl, aby smazal fotku.

28. **Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odpovědi soudního lékařství, jeho doplňku a výslechu znalce MUDr. Miroslava Ďatka, Ph.D.,** soud zjistil, že poškozený utrpěl */údaje o zdravotním stavu poškozeného anonymizovány/*
29. **Znalkyně PhDr. Beata Nour Mohammadi z oboru zdravotnictví, odpovědi psychiatrie, specializace klinická psychologie,** uvedla, že obžalovaný je */údaje o zdravotním stavu obžalovaného anonymizovány/* U hlavního líčení dodala, že frustrace obžalovaného mohla vzniknout ve sledu dlouhodobých událostí, kdy se mu mnohokrát v životě stalo, že se cítil být neviný, ale nakonec vyhrál bratr, který si umí získat lidi.
30. **Znalkyně Mgr. Mária Laurová z oboru zdravotnictví, odpovědi zdravotnická odpovědi různá, specializace klinická psychologie,** se vyjádřila k osobnosti P.L.. Poškozený je osobou */údaje o zdravotním stavu poškozeného anonymizovány/*. Ohledně vztahu s matkou bylo poškozenému líto, že byl narušený konflikty s bratrem. S obžalovaným má poškozený dlouhodobý konflikt kvůli nemovitostem. Znalkyně zvažovala i motivaci ke zkreslování výpovědi s ohledem na probíhající spor s obžalovaným, ale kvalitativně se to nepotvrdilo. V projednávané věci vychází výpověď poškozeného v podstatných bodech věrohodná.
31. **Znalec z oboru zdravotnictví, odpovědi psychiatrie MUDr. Petr Nedoma** uvedl, že u obžalovaného */údaje o zdravotním stavu obžalovaného anonymizovány/*
32. Ve věci byly dále provedeny **listinné důkazy**. Z protokolu o prověrce na místě (č. l. 67-69) vyplývá, že v rámci této prověrky bylo poškozenému umožněno vybrat maketu kamene zhotoveného dle rozměrů, které poškozený uvádí ve své výpovědi. Z přepisu prověrky na místě vyplývá její průběh (č. l. 73-77), přičemž z ní dále vyplývá, že prověrka byla provedena dne 18. 8. 2022. Z protokolu o ohledání místa činu (č. l. 80-81) ze dne 6. 9. 2022 byla zjištěna situace na místě činu. Totéž vyplývá z pořízené fotodokumentace ze dne 23. 8. 2022 (č. l. 82-93), včetně fotografie kamene, který označil poškozený, a jeho makety. Kámen, který označil poškozený, má rozměry 225 x 165 x 110 mm, hmotnost 3,67 kg. Z fotodokumentace jsou též patrné rozměry hlavy poškozeného a jizva po projednávaném útoku. Vydání věci doličné v podobě bundy je patrné z protokolu o vydání věci na č. l. 106, z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odpovědi biologie a genetika na č. l. 118-120 je patrný její vzhled a skutečnost, že na její vnitřní straně byla prokázána přítomnost lidské krve, která se v majoritní části profilu DNA shoduje individuálním profilem s DNA poškozeného. Z detailu výpisu volání na rychlou záchrannou službu (č. l. 409) vyplývá, že incident byl ohlášen dne 7. 3. 2022 v 18:07:05. Telefonní číslo volajícího odpovídá telefonu svědkyně M.V.. Z protokolu mj. vyplývá, že se někdo dostává do bytu. Dále v 18:20:00 volá svědek S. a oznamuje napadení, na místo v tu chvíli přijela hlídka policie. Ze záznamu taktéž vyplývá, že poškozený P.L. utrpěl tržnou ránu na hlavě po úderu kamenem, a dále, že se porvali dva bratři. Nic bližšího se ze záznamu nepodává. Z úředního záznamu hlídky policie z místa činu ze dne 7. 3. 2022 vyplývá, že na místě nebyla bezprostředně po události nalezena žádná krevní stopa, žádný kámen, kterým byl poškozenému způsoben úraz, ani stopy po zbytcích telefonu poškozeného. Na místě činu byla policií pořízena v této souvislosti i fotodokumentace (č. l. 412-415). Z materiálů Všeobecné zdravotní pojišťovny k náhradě škody (č. l. 445-461, 463-465) zjistil soud výdaje, které byly vynaloženy v souvislosti s ošetřením poškozeného. Z fotografií zaslaných poškozeným (č. l. 425-430) se podává vzhled rány na jeho hlavě, její rozměry i zakrvácená bunda. Rozsah zranění poškozeného vyplývá kromě znaleckého posudku i z předložených lékařských zpráv (č. l. 471-472). Okolnosti oznámení na linku 158 ze strany svědka S. vyplývají i z úředního záznamu na č. l. 480. Obsah oznámení na linku 155 vyplývá z úředního záznamu na č. l. 483. Vlastní přepis uvedeného hovoru se nachází na č. l. 486. Ze sdělení zdravotní záchranné služby na č. l. 488

vyplývá, že posádka vozu, který se dostavil na místo ošetření poškozeného, nedisponuje osobními kamerovými prostředky a záznamy z vozidla již nejsou k dispozici. Z úředního záznamu na č. l. 489 vyplývá, že posádka dotčeného sanitního vozu si na detaily události nevzpomíná. Ve věci proběhlo rozsáhlé vyhodnocení mobilního telefonu poškozeného P.L. (č. l. 490, 498, 500, 503-506, 510, 512-537) s tím výsledkem, že telefon poškozeného se dne 7. 3. 2022 v rozmezí od 17:44 do 18:02 pravděpodobně nacházel poblíž místa činu. Z č. l. 547, 549, 551-556, 557-559, 561-562 se podává, že obžalovaný byl v důsledku odsouzení rozsudkem Městského soudu v Brně sp. zn. 90 T 173/2013 ze dne 13. 2. 2014 vyloučen z pozůstalostního řízení po svém otci J.J.. Z protokolu o předběžném šetření notářky na č. l. 564 a 569 kromě jiného vyplývá, že otec obžalovaného po sobě zanechal mj. dva byty, bytový dům a 2 chaty. Z téhož protokolu se podává, že obžalovaný a jeho matka uplatnili vůči pozůstalosti pohledávku z titulu nákladů vynaložených na péči o zůstavitele každý částkou ve výši 1 680 000 Kč. Fyzické konflikty obžalovaného s otcem a sousedy se podávají z listin na č. l. 574, 576, 578-579, 581-582. Na č. l. 584-596 se nachází fotokopie vlastnoručních poznámek obžalovaného, které vydal policii poškozený. Pojednávají mimo jiné o střelbě, srovnávají různé typy zbraní. Obsahují i úvahy na téma boje proti existujícímu společenskému uspořádání. Fyzický konflikt se sousedkou projednáváný přestupkovou komisí se nachází na č. l. 606-620, na č. l. 626-628 se nacházejí listiny, kterými poškozený prokazuje násilné chování obžalovaného vůči své osobě a rodičům. Z rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 13. 2. 2014, č. j. 90 T 173/2013-146 (č. l. 632-634), vyplývá předchozí odsouzení obžalovaného pro skutek ze dne 5. 11. 2012, v němž byl spatřován pokus zvláště závažného zločinu těžkého ublížení na zdraví dle § 20 odst. 1 trestního zákoníku k § 145 odst. 1 trestního zákoníku, kdy poškozeným byl bratr obžalovaného P.L.. Podrobné vyúčtování zdravotní péče a připojení Všeobecné zdravotní pojišťovny k trestnímu řízení se nachází na č. l. 685, 687-689, nároky poškozeného L. jsou vyčísleny na č. l. 708-709. Byly předloženy fotografie obžalovaného, kde demonstruje stopy vzniklé rozbitím mobilního telefonu, schopnosti osob, které trénují tzv. parkour (č. l. 814-815). Z č. l. 820-828 se podává žaloba poškozeného k Obvodnímu soudu pro Prahu 5 na zaplacení částky ve výši 3 123 580 Kč s příslušenstvím za bezdůvodné obohacení v podobě příjmu z pronájmu domu na adrese XXXXX. Dále byly předloženy fotografie pořízené obžalovaným (č. l. 864-895), kterými se především snaží prokázat, že jeho bratr v rámci popisu skutkového děje nehovoří pravdu. Fotografiemi obžalovaný předvádí pravděpodobný mechanismus vzniku zranění na hlavě poškozeného. Z příloh č. 4, 5 a 6 byly přehrány audiozáznamy z volání na linky 155 a 158. V přítomnosti znalce, oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství byl přehrán i videozáznam z prověrky na místě v čase 13:00-17:30 a následně i zbylá část videozáznamu z prověrky na místě již bez znalcovy přítomnosti. Byl předložen aktuální opis z rejstříku trestů (č. l. 905), dále kopie protokolu o jednání před Obvodním soudem pro Prahu 5 ze dne 6. 6. 2023 ohledně chování obžalovaného u tohoto jednání, včetně vyjádření příslušné soudkyně (č. l. 907-908), fotografie obžalovaného, na kterých je kámen (č. l. 933-936), čestné prohlášení matky obžalovaného k trestné činnosti, pro kterou byl obžalovaný odsouzen (č. l. 957-959), dále listiny předložené obžalovaným (č. l. 960-967) ohledně rodinného soužití a konfliktů s bratrem, které předtím v rámci své výpovědi přečetl.

Hodnocení důkazů

33. Po dokazování, jež je popsáno shora, a vyhodnocení důkazů jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti dospěl soud ke skutkovým závěrům, které jsou patrné z výroku tohoto rozsudku. Oproti podané obžalobě došlo k redukci skutkového děje, a to z následujících důvodů. Především je nutno zdůraznit, že se ve věci nepodařilo zajistit žádné autentické stopy (kromě rány na hlavě poškozeného), z nichž by bylo možno na průběh trestné činnosti usuzovat. Jak vyplývá z výsledků dokazování, k projednávané trestné činnosti mělo dojít krátce poté, co měl obžalovaný s poškozeným verbální a drobný fyzický konflikt v místě bydliště obžalovaného. Již ohledně tohoto konfliktu vypovídají rozporně obžalovaný a poškozený, přičemž svědkyně M.V. popisuje skutkový děj taktéž odlišně. Z výpovědí všech tak lze bezpečně dovodit pouze

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Břenková, DiS.

snahu poškozeného násilím vniknout do pokoje, který obývali V., kdy tato skončila přivřením nohy poškozeného mezi dveře a snahou přivolat policii. Místo toho dcera M.V. z jejího mobilního telefonu omylem vytočila číslo Zdravotnické záchranné služby. Poté, co poškozený zanechal násilného vstupu do pokoje a odešel, odešel z pokoje i obžalovaný. O dalším průběhu děje následně vypovídají toliko obžalovaný a poškozený. Každý z nich předkládá soudu vlastní verzi a tyto verze se od sebe diametrálně liší. Podle obžalovaného zakopl poškozený při chůzi po chodníčku směrem k brance, neboť již byla tma a on byl oslňován displejem vlastního mobilního telefonu, a obžalovaný, aniž by tušil, že se poškozený zranil, opustil nemovitost ve snaze najít blíže neztotožněného Ukrajince. Poškozený událost popisuje tak, že v momentu, kdy se snažil na telefonu vytočit číslo policie, byl zezadu prudce udeřen do hlavy, a když se z pozice na kolenou, do které byl úderem sražen, ohlédl dozadu nad sebe, viděl nad sebou obžalovaného s velkým kamenem, který se jej snažil úderem vedeným obouruč zasáhnout znovu do hlavy, čemuž se klečící poškozený dokázal vyhnout a z místa následně utekl. Na místě činu nebyly zjištěny žádné upotřebitelné stopy, ze kterých by bylo možno usoudit na pravdivost té či oné výpovědi, nebyl nalezen ani kámen, o kterém poškozený hovořil. Poškozený na samém počátku ke vzniku zranění uváděl, že byl bratrem udeřen kamenem do hlavy (výpověď svědka S. a lékařské zprávy). V rámci svojí procesní výpovědi skutkový děj popsal podrobněji včetně pasáže, která měla následovat po prvotním úderu, na základě, které byla následně podána obžaloba ke zdejšímu soudu s právní kvalifikací dle § 145 odst. 1, odst. 2 písm. g) trestního zákoníku. Nelze odhlédnout od skutečnosti, že poškozený je osobou s právnickým vzděláním, navíc s předchozí zkušeností v rámci trestního řízení před Městským soudem v Brně sp. zn. 90 T 173/2013. Na základě odsouzení obžalovaného v citované trestní věci spadlo poškozenému do klína dědické řízení ohledně majetku značně nadstandardní hodnoty. V době projednávání trestné činnosti probíhal u Obvodního soudu pro Prahu 5 spor poškozeného s obžalovaným, kdy poškozený žaloval obžalovaného o částku vyšší než 3 000 000 Kč. Byť si poškozený patrně byl vědom, že případné odsouzení obžalovaného v nyní projednáváné věci mu výhodu v tomto řízení nezajistí, soud tento probíhající spor zmiňuje v rámci ilustrace vztahu mezi oběma sourozenci. Jejich vztah je od nepaměti negativní. Lze mít za to, že obžalovaný v závěru jejich života získal na svoji stranu oba rodiče. Poškozený se se zbytkem rodiny nestýkal a změnil si příjmení. O neobvykle špatných vztazích v rodině svědčí i skutečnost, že ačkoliv poškozený žil ve stejném městě jako jeho matka, s touto neudržoval žádný kontakt. Přesto poté, co zjistil, že se koná dědické řízení, žaloval obžalovaného o náhradu nemajetkové újmy kvůli neúčasti na jejím pohřbu. Ačkoli o oba rodiče před jejich smrtí pečoval právě obžalovaný a poškozený o ně nejevil zájem, neváhal poškozený využít úmrtí matky k podání jedné z mnoha žalob na obžalovaného. Při hodnocení krajně neobvyklých vztahů v uvedené rodině nelze zároveň odhlédnout od skutečnosti, že v rámci dědického řízení po zemřelém otci sám obžalovaný uplatnil jako pohledávku za dědickým řízením částku ve výši 1 680 000 Kč, na kterou ocenil svoji péči o nemocného otce, a stejnou částku jako uplatnila i jeho matka. Je více než evidentní, že soud má co do činění s rodinou, která se neřídí obecnými principy rodičovské, synovské a sourozenecké lásky a z ní plynoucí vzájemné nezištné péče. Optikou těchto zjištění je pak nutno posuzovat pravdivost výpovědí obou hlavních aktérů této kauzy. Krom shora naznačených motivací oba zjevně v rámci trestního řízení nehovoří pravdu, pokud popisují svůj vztah k druhému z nich. Poškozený popsal znalkyni lítost, kterou pocítuje ke svému bratrovi, kdy jeho chování historicky přisuzuje duševní nemoci. V rozporu s tím jej však opakovaně žaluje o vysoké finanční částky a změnil si kvůli němu jméno. Stejně tak obžalovaný poškozeného údajně lituje a má nad ním morální převahu. Současně se s ním ale soudí, má s ním fyzické konflikty. Je evidentní, že oba bratři se silně nenávidí, o čemž svědčí celá řada listinných materiálů, které do spisu dodal poškozený a které skutkově nesouvisí s projednávanou věcí. Tyto listinné důkazy soud provedl jednak proto, aby prokázal extrémní stupeň animozity, která mezi oběma bratry panuje. Zároveň listiny související s fyzickými konflikty obžalovaného s jinými osobami z malicherných příčin potvrzují závěry znaleckých posudků na jeho osobu.

Obžalovaný ve své výpovědi opakovaně zabíhal k nekonečným popisům všech prohrěšků svého bratra, kterých se v životě dopustil. Za prokázané existence takto vyhocených sourozeneckých vztahů je nutno k výpovědi obou aktérů přistupovat v rámci hodnocení důkazů nanejvýš obezřetně. Zatímco první část útoku obžalovaného na poškozeného je objektivizována utrpeným zraněním a znaleckým posudkem, zbývající část útoku (od které se odvíjí stíhaná právní kvalifikace) je postavena toliko na výpovědi poškozeného. Je nutno vzít v potaz, že popis skutku tak, jak jej přejímá obžaloba, poskytl poškozený až s určitým časovým odstupem. Totéž lze vztáhnout k rekonstrukci na místě samém. Poškozenému bylo umožněno určit druh zraňujícího předmětu s takovým časovým odstupem, že si podstatné aspekty svojí výpovědi a její důsledky mohl v klidu promyslet. Mohl tak činit právě s vědomím, že ve věci neexistují žádné důkazy, které by jeho výpověď mohly znevěrohodnit. Popis pádu na kolena, prohnutí s pohledem dozadu nad sebe a následné vyhnutí druhému (mnohem nebezpečnějšímu) úderu stojí výlučně na popisu poškozeného. O pádu na kolena přitom nesvědčí ani poškozené kalhoty, ani zranění v oblasti kolena, byť se mělo jednat o nekontrolovaný pád. Právě druhá část útoku, o jejíž existenci neexistuje kromě výpovědi poškozeného žádný důkaz, zakládá žalovanou právní kvalifikaci. Pouhá skutečnost, že znalec, který zhlédl tuto část skutkového děje předváděnou poškozeným, tuto značil za přijatelnou, nemůže bez dalšího svědčit o tom, že se vše v této fázi odehrálo přesně tak, jak uvádí poškozený. Jak již bylo rozebráno výše, stejně jako obžalovaný má i poškozený důvod nevypovídat pravdu, aby obžalovanému uškodil. Nejedná se o „neutrálního poškozeného“, který nemá k pachateli vztah, nemá důvod mu výpovědí škodit a jehož výpověď by soud mohl převzít s pouhým odkazem na povinnost mluvit pravdu. Navíc i ze znaleckého posudku z oboru psychologie vyplývá zvýšená vulnerabilita poškozeného, která může vyústit ve zkreslený popis emočně vypjaté situace. Na subjektivní stránku pachatele (od níž se odvíjí právní kvalifikace) lze mimo jiné usuzovat z velikosti zraňujícího předmětu, který v rámci útoku použil. Podle výpovědi znalce lze postavit najisto pouze skutečnost, že uvedený předmět měl zraňující hranu o délce nejméně 6 cm. Sám znalec se pozastavil nad tím, že kámen, který vybral poškozený (o hmotnosti 3,67 kg), tomuto způsobil tak zanedbatelné poranění. Je nutno vzít v úvahu, že k otřesu mozku u poškozeného nedošlo. Pokud by si poškozený nestěžoval na bolesti krční páteře, jednalo by se o pomíjivé zranění, které by poškozeného omezovalo v obvyklém způsobu život po dobu několika málo dnů. V době útoku panovaly zhoršené světelné podmínky a poškozený v tom důsledku a v důsledku rychlého sledu událostí nemusel zraňující předmět v ruce obžalovaného vnímat dostatečně zřetelně. Ve věci tedy existuje mnoho faktorů, které mohly pravdivost výpovědi poškozeného ohledně druhé fáze útoku a druhu a velikosti zraňujícího předmětu narušit. S přihlédnutím k důkazní nejistotě ve vztahu ke skutkovému ději popisovanému poškozeným byl soud nucen situaci ve prospěch obžalovaného uzavřít tak, že ke vzniku zranění na hlavě poškozeného došlo působením předmětu s tupou hranou o délce nejméně 6 cm. Toto jsou po provedeném dokazování minimálně prokázané parametry předmětu, kterým obžalovaný útočil, když ze shora popsanych důvodů má soud pochybnosti ohledně výběru kamene ze strany poškozeného v podobě menšího balvanu. Ohledně popisu útoku ze strany obžalovaného, který následoval bezprostředně po úderu do hlavy poškozeného, se soud nachází v důkazní nouzi. Proto druhou část skutkového děje stojící výlučně na popisu poškozeného (druhý útok a velikost a druh zraňujícího předmětu) upravit oproti podané obžalobě tak, aby bez důvodných pochybností odpovídala provedenému dokazování.

34. V jiné situaci byl soud ohledně první části projednávaného útoku. Obžalovaný primárně tvrdil, že způsob zranění poškozeného vůbec neviděl, když hovořil o jeho pádu ve tmě, který sám pořádně nesledoval. Později soudu předestřel celou řadu verzí vzniku zjištěného zranění. Zavinění třetí osoby (neztotožněný Ukrajinec), úder traverzou, hlavičkování kamene poškozeným, zejména však pád poškozeného na hranu obrubníku či schodu, které sám demonstroval rozsáhlou fotodokumentací. K verzím, které předestírá obžalovaný, je nutno

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Břenková, DiS.

uvést, že jsou jednak ve vzájemném rozporu, neboť každá z nich má přesvědčit soud o jiném mechanismu vzniku zranění, a je tedy otázkou, proč je obžalovaný soudu předkládá, když v prvotní výpovědi tvrdil, že viděl bratra zakopnout ve tmě. O třetí osobě na místě činu se nezmiňuje, nezmiňuje se ani o traverze, taktéž neviděl bratra hlavičkovat kámen. V tomto ohledu je dále nutno odkázat na podrobný výslech znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, který se se všemi naznačenými variantami vzniku zranění zcela přesvědčivě a spolehlivě vypořádal. Pokud obžalovaný předkládá fotografie, které mají vysvětlit původ zranění dopadem příslušné části hlavy poškozeného buď na hranu schodu, nebo na hranu obrubníku, je nutno konstatovat, že obžalovaný na těchto fotografiích záměrně inscenuje „ideální“ průběh nárazu hlavy do jednotlivých hran tak, aby výsledek odpovídal ráně na hlavě poškozeného. Znalec však podrobně vysvětlil, z jakého důvodu považuje vznik zranění tímto způsobem za nepřijatelný. Na tomto místě je opět nutno pozastavit se nad tím, proč obžalovaný původně vznik zranění obžalovaného přičítal jeho pádu v důsledku zakopnutí ve tmě při oslnění mobilem někde na chodníku směrem k brance. Následně však předkládá fotodokumentaci ohledně nárazu hlavy poškozeného na hrany nacházející se na různých místech (schody, obrubník). V neposlední řadě není zřejmé, proč do svých hypotéz zahrnul úder nezjištěnou traverzou a „hlavičku“ do blíže nezjištěného kamene. Kromě toho, že všechny uvedené varianty spolehlivě vyloučil znalec, je nutno konstatovat, že k fyzickému napadení poškozeného měl obžalovaný momentální důvod. Poškozený zasáhl do pokojného užívání nemovitosti V. tím, že jim odpojil elektrinu a následně násilím vniknul v přítomnosti obžalovaného do schránky. Obžalovaný v rozhodném období patrně fakticky vykonával správu předmětné nemovitosti, o čemž panoval mezi oběma bratry spor. Z předložených listinných důkazů i ze znaleckých posudků je zřejmé, že pokud se obžalovaný cítí být v právu, případně někým ponížen či uražen, má sklony ke zkratovitému, agresivnímu jednání. O tom mimo jiné svědčí fyzické konflikty se sousedy v místě bydliště ze zcela malicherných důvodů. S ohledem na bohatou historii konfliktů mezi ním a poškozeným a bezprostředně proběhnuvší fyzický konflikt lze bez důvodných pochybností uzavřít, že ránu do hlavy nezjištěným předmětem uštědřil poškozenému právě on. Z žádných důkazů se nepodává, že by se na místě nacházely jiné osoby, se kterými by poškozený byl v bezprostředním konfliktu. Ukrajinec, na kterého hodlal zavolat policii, se už na místě nenacházel. Ohledně předmětu, kterým obžalovaný poškozenému zranění způsobil, lze bez důvodných pochybností konstatovat toliko jediné, a to že se jednalo o předmět s tupou hranou o délce nejméně 6 cm. Za situace dlouhodobé nevraživosti mezi obžalovaným a poškozeným a při vědomí právního vzdělání poškozeného a jeho předchozí zkušenosti s trestním řízením proti obžalovanému (kdy došlo k jeho odsouzení pro pokus zvláště závažného zločinu těžkého ublížení na zdraví dle § 145 odst. 1 trestního zákoníku, přičemž poškozenému byla způsobena pouze dvě drobná zranění bez nutnosti lékařského ošetření), se nelze při výběru zraňujícího předmětu spolehnout výlučně na tvrzení poškozeného. V tomto ohledu soud znovu podotýká, že se i soudní znalec pozastavil nad skutečností, že při tvrzených parametrech zraňujícího nástroje nedošlo u poškozeného ke vzniku podstatně závažnějších následků. K tomuto závěru se soud kloní, neboť obžalovaný měl v rámci prvního útoku ideální podmínky v podobě momentu překvapení a lze předpokládat, že kámen tvrzených rozměrů by při průměrné síle úderu způsobil zranění závažnější. Absence otřesu mozku přitom dle znalce svědčí pro útok slabší až střední intenzity. Úder menším balvanem vedený obouruč (dle popisu poškozeného) by však za zjištěných podmínek velmi pravděpodobně vedl k závažnějšímu následku. I z těchto důvodů soud pochybuje zejména o velikosti (ale i druhu) útočícího nástroje, který popsali poškozený.

35. Ohledně průběhu druhé fáze útoku se znalec navíc i po zhlédnutí průběhu rekonstrukce vyjadřuje v hypotetické formě, kdy používá formulaci „...spíše by směřoval na hlavu...“
36. K návrhu obžalovaného doplnit dokazování provedením biomechanického posudku k prokázání lživosti výpovědi poškozeného soud uvádí, že skutkový děj považuje za natolik

ustálený, že ohledně vzniku zranění na hlavě poškozeného lze dospět bez důvodných pochybností k závěru, jenž vyplývá z výrokové části tohoto rozsudku. Obžalovaný provedením biomechanického posudku požadoval prokázat nepravdivost tvrzení poškozeného ohledně pádu na kolena a druhu zraňujícího předmětu. Všechny tyto skutečnosti však soud vyhodnotil ve prospěch obžalovaného. Co se týče požadavku rekonstrukce na místě činu, ta byla již provedena a soud neshledává důvody ji opakovat. Soud nevidí ani důvod opakovat důkaz videozáznamem s prověrkou na místě činu, neboť ten byl již proveden a obžalovaný měl možnost se k tomuto důkazu vyjádřit. K požadavku na zajištění originálních protokolů policie a záchranky ze dne 7. 3. 2022 soud konstatuje, že pro zmapování situace těsně po spáchání trestné činnosti ve vztahu k časům a obsahu telefonických hovorů na záchrannou zdravotnickou službu a policii bylo zajištěno dostatek relevantních listinných důkazů. Ohledně požadavku na zajištění a prozkoumání rozbitého obručníku soud konstatuje, že s ohledem na výpověď znalce z oboru soudního lékařství i na rozpory ve výpovědi obžalovaného, kdy soudu nabízí bezpočet různých variant vzniku zranění poškozeného, tento důkaz považuje za nadbytečný. S ohledem na povahu zranění nelze očekávat, že by se na místě nacházely stopy krve, neboť obžalovaný nezasáhl poškozeného na místě, které by mohlo krváčet do té míry, že krev postříká místo činu (typicky při zasažení tepny). K otázce absence krevních stop se vyjádřil i soudní znalec z oboru soudního lékařství. Navíc poškozený v době úderu stál a krev volně stékala po hlavě směrem do oblečení. Pokud na místě činu nebyly nalezeny střepy z mobilu poškozeného bezprostředně při ohledání (před více než dvěma lety), nelze očekávat, že tyto budou objeveny s takovým časovým odstupem. Navíc otázka rozbití či nerozbití mobilního telefonu obžalovaným nemá bezprostřední spojitost s úkolem soudu bez důvodných pochybností stanovit, kdo a jakým způsobem rozbil poškozenému hlavu. Vystavení nové karty SIM nasvědčuje skutečnosti, že poškozený pravděpodobně o svůj telefon přišel. Jeho rozbití ze strany obžalovaného však považuje soud za vyvrácené. Mohlo se jednat o jeho ztrátu jiným způsobem téhož dne, kterou poškozený mylně přisuzuje obžalovanému. Nicméně na skutková zjištění nemá tato otázka vliv. Totéž lze vztáhnout i k požadované fotodokumentaci poštovní schránky na ulici XXXXX. Soud neshledal důvodným ani požadavek revizního posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, neboť znalec svoje závěry před soudem zcela přesvědčivě vysvětlil a obhájil. Jelikož soud znalecký posudek shledává naprosto bezvadným, není na místě ani zajišťovat výsledek CT vyšetření hlavy poškozeného, ani jeho zdravotní dokumentaci. Jelikož má soud za prokázané, že konflikt obžalovaného s poškozeným skutečně proběhl v souvislosti s poškozením poštovní schránky (což souviselo patrně s korespondencí poškozeného s dodavatelem energie do předmětné nemovitosti), nevidí soud důvodu zajišťovat korespondenci s E.ON a EGD. Ani tento důkaz bezprostředně nesouvisí s předmětem trestního řízení. Stejně tak soud neshledal důvod pro předvolání soudního znalce z oboru neurologie, obžalovaný ostatně ani tento požadavek blíže nevysvětlil. Co se týká požadavku na předvolání soudního znalce z oboru elektronika se specializací na používání funkcí mobilních telefonů a buněk BTS, zde soud konstatuje, že otázka výskytu mobilního telefonu poškozeného v rozhodném dni a čase byla taktéž spolehlivě vyřešena v rámci provedených listinných důkazů. V neposlední řadě obžalovaný požaduje znovu vyslechnout poškozeného L. K tomuto požadavku soud uvádí, že z protokolu o hlavním líčení, ke kterému byl poškozený předvolán a vyslýchán, je zcela zřejmé, že obžalovaný kladl otázky, které nesouvisely s tímto trestním řízením. Ze strany předsedy senátu byl obžalovaný opakovaně upozorněn, že pokud nebude klást otázky, které směřují k věci, může mu být odňato slovo. Obžalovaný následně průběh dokazování mařil tím, že výzvy předsedy senátu opakovaně ignoroval, čímž dosáhl toho, že mu slovo bylo skutečně odňato. Než bylo dáno obžalovanému slovo k dotazům a vyjádření, poškozenému soud položil veškeré otázky, které považoval za nezbytné k objasnění skutkového stavu. Obžalovaný se vědomě zbavil možnosti klást poškozenému dotazy k věci. Přitom k tomu mohl mít příležitost, pokud by respektoval opakované pokyny ze strany předsedy senátu. Proto ani tomuto důkaznímu návrhu soud nevyhověl.

Právní kvalifikace

37. Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že je nutno oproti podané obžalobě zredukovat skutkový děj a v intencích § 4 odst. 5 trestního řádu nelze dospět ohledně zraňujícího nástroje k jednoznačnějšímu závěru, než že se jednalo o předmět s tupou hranou o délce nejméně 6 cm. Z takto zjištěného druhu nástroje bez dalšího nelze dovodit úmysl obžalovaného již první ranou způsobit poškozenému těžkou újmu na zdraví, a proto hodnotil soud oproti podané obžalobě jednání obžalovaného pouze jako přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, neboť poškozený utrpěl zranění, v jehož důsledku byl omezen v obvyklém způsobu života po dobu zhruba dvou týdnů. Obžalovaný se trestné činnosti dopustil ve formě přímého úmyslu dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a s ohledem na svůj věk a duševní stav byl v době trestné činnosti plně trestně odpovědný. Svým jednáním porušil důležitý zájem společnosti na ochraně nedotknutelnosti, osobní integrity a zdraví jednotlivců. Míra společenské škodlivosti je natolik vysoká, že nepostačí uplatnění jeho odpovědnosti podle jiné právního předpisu (§ 12 odst. 2 trestního zákoníku).

Úvahy od druhu a výši trestu

38. Při úvahách o konkrétním druhu a výši trestu soud zhodnotil veškerá zákonná kritéria uvedená v ustanovení § 39 trestního zákoníku, včetně polehčujících a přitěžujících okolností (§ 41, 42 trestního zákoníku). Hodnotil povahu a závažnost trestné činnosti, kdy se jedná o méně závažné jednání zasahující tělesnou integritu a zdraví jiné osoby. Hodnotil i skutečnost, že mezi oběma bratry panuje celoživotní nepřátelství provázené více či méně závažnými konflikty a (zejména ze strany poškozeného) soudními spory. Obžalovaný jednal za situace, kdy byl v důsledku předchozího odsouzení za trestnou činnost proti svému bratrovi zbaven možnosti dědičné účasti na pozůstalosti značné hodnoty, což vnímá úkorně a jako výsledek spiknutí svého bratra s orgány činnými v trestním řízení. Soud vzal v potaz i okolnost, že jednání obžalovaného předcházelo násilí ze strany poškozeného minimálně v rozsahu, kdy se snažil proti vůli obžalovaného a V. vniknout do jejich pokoje. V neposlední řadě soud přihlédl ke skutečnosti, že jednání obžalovaného způsobilo poškozenému pouze lehké zranění, které se rozsahem omezení v obvyklém způsobu života blížilo samé spodní hranici trestní odpovědnosti obžalovaného. Dovodil i polehčující okolnost v podobě bezúhonnosti obžalovaného, neboť k odsouzení ve věci Městského soudu v Brně sp. zn. XXXXX nelze z odstupe 10 let přihlížet. Jedná se o jedinou polehčující okolnost, přitěžující okolnosti na jeho straně shledány nebyly. Obžalovaný byl ohrožen trestní sazbou odnětí svobody od šesti měsíců do tří roků v sazbě ust. § 146 odst. 1 trestního zákoníku. S přihlédnutím ke všem okolnostem případu i následkům jednání obžalovaného dospěl soud k závěru, že k nápravě obžalovaného i ochraně společnosti postačí uložení mírného trestu odnětí svobody vyměřeného blízko samé spodní hranice citované trestní sazby v konkrétní výměře osmi měsíců (§ 146 odst. 1 trestního zákoníku). Osoba obžalovaného i okolnosti případu umožnily vyslovit uložený trest jako podmíněný, přičemž obžalovanému byla stanovena zkušební doba blíže samé spodní hranici v konkrétní výměře 15 měsíců, když mohla být stanovena v rozmezí 1-5 roků (§ 81 odst. 1, § 82 odstavec 1 trestního zákoníku).

Odůvodnění výroku o náhradě škody

39. K trestnímu řízení se řádně a včas připojila poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, která dostatečným způsobem vyčísila náklady na léčení poškozeného na částku 12 119 Kč. Tuto škodu lze ve smyslu § 2959 občanského zákoníku přičíst v plném rozsahu obžalovanému, a proto byla dle § 228 odst. 1 trestního řádu obžalovanému uložena povinnost poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně tuto škodu v plné výši nahradit. Dále se k

trestnímu řízení připojil poškozený P.L.. Ten požadoval náhradu nemajetkové újmy v podobě bolestného ve výši 13 622,04 Kč, jak vyplývá z bodového ohodnocení, jež je součástí znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství. S ohledem na to, že dle závěru soudu obžalovaný poškozenému způsobil zranění tak, jak jsou popsána v citovaném znaleckém posudku, bylo možno zavázat obžalovaného povinností nahradit tuto nemajetkovou újmu v plném rozsahu (§ 2956 občanského zákoníku). Se zbytkem nároku na náhradu škody, který poškozený uplatnil, však byl soud nucen jej odkázat dle § 229 odst. 2 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních. Poškozeným podrobně vyčíslený a zdůvodněný nárok by bylo totiž nutno v řízení před soudem prokazovat a dokazování v tomto ohledu by zcela zjevně bylo nad rámec tohoto trestního řízení, jehož cílem je bez zbytečných průtahů rozhodnout o vině a trestu obžalovaného.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu, a to k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost ve výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení opisu rozsudku také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, lze podat odvolání pouze v případě, že takový rozsudek není v souladu s dohodou o vině a trestu, jejíž schválení státní zástupce soudu navrhl.

Poškozený může žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, je-li tímto rozsudkem ukládána sankce, která je majetkovou trestní sankcí podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí (§ 2 odst. 1 zák. č. 59/2017 Sb.).

Brno 16. května 2024

Mgr. Martin Vrbík, v.r.
předseda senátu

